

اکثر ما خوب می شنویم و بنابراین خیلی در مورد اینکه چگونه می شنویم فکر نمی کنیم. شنوایی با یک مجموعه از فعالیت های خیلی پیچیده در گوش خارجی، میانی و داخلی آغاز می شود. در نتیجه این فعالیت ها صدا به مغز ما فرستاده می شود و مغز صداها را تفسیر کرده و ما می توانیم که آن صداها را بفهمیم. برای مثال، برای ما مشخص می شود که صدای سوت ماندی که می شنویم صدای آواز خواندن یک پرنده است. اصطلاح پزشکی برای این موضوع پردازش شنوایی است.

زمانی که گوشهای یک کودک عملکرد خوبی دارند اما او نمی تواند صداهایی را که می شنود بفهمد ممکن است که دارای اختلال پردازش شنوایی باشد.

آیا اختلال پردازش شنوایی یک مشکل معمول در کودکان است؟

هنوز اطلاعات دقیقی در مورد اینکه چند درصد کودکان در ایران دچار اختلال پردازش شنوایی هستند نداریم اما در جوامع مختلف مشخص شده است که حدود ۱۰ درصد کودکان دارای درجاتی از اختلال پردازش شنوایی هستند. این مسئله لزوم انجام غربالگری اختلالات پردازش مرکزی شنوایی بخصوص در مدارس را نشان می دهد.

معمولترین علائم اختلال پردازش شنوایی چیست؟

کودکان با اختلال پردازش شنوایی در این موارد مشکل دارند:

- فهمیدن آنچه که می شنوند.
- نشان دادن افکار خودشان با استفاده از گفتار
- خواندن
- به یاد آوردن دستورات
- فهمیدن پیامهای شفاهی
- متمرکز ماندن

رفتار برخی از کودکان دچار اختلال پردازش شنوایی به گونه ای است که گویی چیزی نمی شنوند. شنیدن و گوش دادن در محیطهای پر سروصدا برای بسیاری از کودکان با اختلال پردازش شنوایی خیلی دشوار است.

دانشگاه علوم پزشکی و خدمات
بهداشتی - درمانی تهران
دانشکده توانبخشی

اختلالات پردازش مرکزی شنوایی در کودکان

تهیه و تنظیم :

دکتر ارتباط باصفت دانشکده توانبخشی

آذر ۹۷

اختلال پردازش شنوایی

باوجودیکه برخی از والدین متوجه می شوند که کودکشان در فهمیدن صداها دچار مشکل است در اغلب موارد اختلال پردازش شنوایی زمانی مشخص می شود که کودک به مدرسه می رود. گاهی اوقات معلم کودک اولین کسی است که این مشکل را متوجه شده و گزارش می کند بخصوص اگر کودک اختلال خواندن داشته باشد. البته باید به این موضوع توجه نمود که اکثر کودکان دچار اختلال پردازش شنوایی دارای هوش طبیعی هستند و بنابراین انتظار می رود که در سن معمول مهارت خواندن را کسب کنند.

کودکان دچار اختلال پردازش شنوایی می گویند:

- من در محیطهای شلوغ نمی توانم بفهمم که مردم چه می گویند.
- من می شنوم، اما نمی فهمم.
- آنچه را که به من گفته می شود را نمی توانم به خاطر بیاورم بخصوص اگر دستورات پیچیده باشند.
- یادگیری زبان دوم برای من بسیار دشوار است.
- من نمی توانم تمرکز کنم مگر اینکه اتاق خیلی آرام باشد.
- اگر کسی خیلی سریع صحبت کند متوجه نمی شوم.